

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 2172/2005/MHZ - Sponzoriranje predsedstva sveta

Odločba

Primer 2172/2005/MHZ - Preiskava uvedena dne 26/07/2005 - Odločba z dne 04/12/2006

Pritožnik je v pismu Svetu izrazil zaskrbljenost glede komercialnega sponzorstva predsedstva Sveta. Skliceval se je posebej na primer sponzorstva irskega predsedstva (od januarja do junija 2004). Sekretariat je odgovoril, da bo njegovo pismo posredoval nekdanjemu irskemu predsedstvu in trenutnemu luksemburškemu predsedstvu. Luksemburško predsedstvo je v svojem odgovoru pritožnika seznanilo s svojo spletno stranjo in poudarilo, da nima sponzorjev.

Pritožnik je navedel, da Svet ni odgovoril na njegovo vprašanje v zvezi s komercialnim sponzoriranjem predsedstva. Trdil je, da bi moral prejeti odgovor na svoje vprašanje.

Svet je v svojem mnenju zavzel stališče, da komercialno sponzorstvo predsedstva ni vprašanje, ki spada v odgovornost Sveta kot institucije Skupnosti.

Varuh je menil, da je odgovor Sveta na pritožnikovo zaskrbljenost neprimeren, in kot sporazumno rešitev predlagal, da Svet razmisli o ponovni preučitvi in dopolnitvi svojega odgovora pritožniku v zvezi z vprašanjem tako, da se (i) strinja, da vprašanje komercialnega sponzoriranja njegovega predsedstva spada v odgovornost Sveta kot institucije Skupnosti, in (ii) pokaže pripravljenost, da v ustreznem časovnem okviru sprejme ukrepe, s katerimi bi preprečil tako sponzorstvo ali ga uredil na način, ki zagotavlja, da se ustrezno rešujejo morebitni konflikti med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi.

Svet je zavrnil varuhov predlog za sporazumno rešitev na podlagi enakega stališča, kot ga je izrazil v svojem mnenju.

Varuh je menil, da niso potrebne nadaljnje preiskave glede splošnega vprašanja odgovornosti Sveta za svoje predsedstvo, ker je bilo enako vprašanje zastavljeno že v drugem primeru (1487/2005/GG), za katerega je varuh novembra 2006 predstavil posebno poročilo Evropskemu

parlamentu.

Vendar pa je ostal zaskrbljen, da bi lahko neodziv Sveta na povabilo, da preuči ukrepe, s katerimi bi preprečil komercialno sponzoriranje svojega predsedstva ali ga uredil na način, ki zagotavlja, da se ustrezno rešujejo morebitni konflikti med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi, negativno vplivalo na zaupanje državljanov v Unijo in njeno delovanje.

Stališče Sveta je, da morajo organizacijo predsedstva opredeliti organi držav članic, zato je varuh sklenil države članice osebno opozoriti na to vprašanje. O tej zadevi je torej pisal njihovim stalnim predstavnikom.

Strasbourg, 4. decembra 2006

Spoštovani gospod M.,

junija 2005 ste pri Evropskem varuhu človekovih pravic vložili pritožbo v zvezi z odgovorom Sveta na pismo, ki ste ga Svetu poslali 11. januarja 2005.

Pritožbo sem 26. julija 2005 posredoval generalnemu sekretarju Sveta.

Svet me je 26. oktobra 2005 obvestil, da potrebuje več časa za pripravo mnenja, 22. novembra 2005 pa je svoje mnenje poslal v angleščini.

Svet mi je 25. novembra 2005 poslal prevod svojega mnenja v poljščino. Mnenje sem vam posredoval s pozivom k predložitvi pripomb, ki ste ga poslali 30. januarja 2006.

Moje službe so vas 22. marca 2006 poklicale, da bi razpravljale o možnosti sporazumne rešitve vaše pritožbe.

Svetu sem 12. aprila 2006 poslal svoj predlog za sporazumno rešitev vaše pritožbe. Istega dne sem vam poslal kopijo predloga skupaj s prevodom v poljščino.

Svet je 24. maja 2006 na moj predlog odgovoril v angleščini. Poslala je tudi prevod tega odgovora v poljščino, ki sem vam ga posredoval s pozivom k predložitvi pripomb.

Dne 27. junija 2006 ste mi poslali svoje pripombe glede odgovora Sveta na moj predlog za sporazumno rešitev vaše pritožbe.

Pišem vam, da vas seznanim z rezultati preiskav, ki so bile opravljene.

Pritožba

Pritožnik je 11. januarja 2005 Svetu poslal pismo, v katerem je izrazil zaskrbljenost glede dejstva, da so irsko predsedovanje Svetu (od januarja do junija 2004) sponzorirala zasebna podjetja (kot je bilo objavljeno na spletni strani predsedstva:

<http://www.eu2004.ie/sitetools/sponsorship.asp> [Povezava]). Pritožnik je v svojem pismu zavzel stališče, da je sponzorstvo irskega predsedstva s strani zasebnih podjetij v nasprotju s pravili demokracije, da bi lahko povzročilo izgubo njegove neodvisnosti in da bi lahko povzročilo navzkrižje interesov. Trdil je, da zasebna podjetja ne bi smela sponzorirati vodstva EU; da bi bilo treba prekiniti sponzoriranje predsedstva s strani zasebnih podjetij; in da bi bilo treba preučiti, ali je takšno sponzorstvo irskega predsedstva kakor koli vplivalo na zakonodajni postopek EU.

Generalni sekretariat Sveta je 27. januarja 2005 pritožnika obvestil, da je bilo njegovo pismo posredovano irskemu in luksemburškemu predsedstvu (od januarja do junija 2005), da bi o tem vprašanju zavzeli stališče. Vendar pritožnik do 20. aprila 2005 ni prejel nobenega odgovora. Takrat je pri varuhu človekovih pravic (1618/2005/MHZ) vložil pritožbo, ker Svet ni odgovoril. Po posredovanju varuha človekovih pravic je luksemburško predsedstvo 30. maja 2005 pritožniku poslalo odgovor, en izvod pa varuhu človekovih pravic. Varuh človekovih pravic je 31. maja 2005 pritožnika obvestil o svoji odločitvi, da zaključi primer, kot ga je rešila institucija, vendar je poudaril, da ta odločitev ne pomeni ocene vsebine odgovora, ki mu ga je poslalo luksemburško predsedstvo.

Odgovor, ki ga je luksemburško predsedstvo poslalo pritožniku, je vseboval povzetek pritožnikovih vprašanj in informacij v zvezi s spletno stranjo luksemburškega predsedstva, vključno z dejstvom, da luksemburško predsedstvo ni imelo sponzorjev spletne strani.

Pritožnik je 12. junija 2005 pri varuhu človekovih pravic vložil to pritožbo, ki je bila evidentirana pod številko 2172/2005/MHZ.

Pritožnik je trdil, da Svet ni odgovoril na njegovo vprašanje glede sponzorstva predsedstva s strani zasebnih podjetij.

Trdil je, da bi moral prejeti odgovor na svoje vprašanje.

Pritožnik je v podporo svoji trditvi trdil, da Svet ni spoštoval člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Poizvedba

Mnenje Sveta

Svet je v povzetku navedel naslednje točke.

Pritožnik je v pismu generalnemu sekretariatu Sveta z dne 11. januarja 2006 trdil, da elemente

irskega predsedstva sponzorirajo zasebna podjetja, in izrazil bojazen, da bi ta okoliščina lahko vplivala na evropski zakonodajni postopek in ga torej ovirala.

Ker zadeva ni zadevala spletni strani Sveta, je generalni sekretariat 27. januarja 2005 pritožnika obvestil, da pismo pošilja nekdanjemu irskemu in luksemburškemu predsedstvu (ki je takrat predsedovalo). Luksemburško predsedstvo je pritožniku odgovorilo 30. maja 2005, generalni sekretariat pa se je zavezal, da bo ta odgovor prevedel v poljščino.

Organizacija predsedstva, vključno z odločitvijo o iskanju sponzorstva za dele predsedstva, je načeloma v pristojnosti organov držav članic. Ne gre za zadevo, ki bi spadala v pristojnost odločanja Sveta. Zadevno sponzorstvo je morala obravnavati irska vlada. V zameno za sponzorske elemente irskega predsedstva je bilo sponzorjem dovoljeno, da na svojih oglasih in izdelkih prikažejo logotip predsedstva ter da se njihovi logotipi podjetij objavijo na spletni strani irskega predsedstva. „Irski organi so poudarili, da so načela in postopki, ki so bili podlaga za irski model sponzorstva, morebitnim sponzorjem jasno pokazali, da zagotavljanje blaga in storitev za predsedstvo ne bo vplivalo na nobena politična vprašanja ali odločitve, ki jih bo sprejela vlada. Zato Svet ne vidi, kako bi lahko zadevno sponzorstvo vplivalo na zakonodajni postopek (ki poleg tega vključuje tudi druge institucije).“

Po prejemu pritožnikovega pisma z dne 11. januarja 2005 si je Svet po najboljših močeh prizadeval, da bi mu odgovoril v razumnem roku in v skladu s svojim kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Dne 27. januarja 2005 je Oddelek za obveščanje javnosti generalnega sekretariata obvestil pritožnika, da je posredoval kopijo njegove zahteve irskemu in luksemburškemu predsedstvu "za potrditev". V zvezi z odgovorom luksemburškega predsedstva je Svet menil, da njegov odgovor z dne 30. maja 2005 ne bi mogel biti bolj izčrpen, saj niti luksemburški organi niti Svet kot institucija Unije niso bili odgovorni za organizacijo irskega predsedstva. Irski organi so 3. novembra 2005 pisali pritožniku.

Svet je sklenil, da z njegove strani ni bilo nepravilnosti, saj ni bil odgovoren za zadevo, navedeno v pritožnikovi trditvi. Svet je tudi navedel, da ga kot institucijo nikoli niso sponzorirala zasebna podjetja.

Kar zadeva pritožnikov argument v zvezi s kršitvijo člena 41 Listine, je Svet poudaril, da odgovor luksemburških organov ni bila odločitev, temveč pismo teh organov, ki obravnava pritožnikove pomisleke. Luksemburški organi so lahko storili le nekaj več, kot da so se sklicevali na svojo spletno stran. Zato so pritožnika v dopisu obvestili, da je bilo spletišče luksemburškega predsedstva vzpostavljeno v pristojnosti ustreznih luksemburških organov in ni vključevalo podpore zunanjih sponzorjev.

Svet je svojemu mnenju priložil tudi kopijo pisma, ki so ga irski organi 3. novembra 2005 poslali pritožniku. Po mnenju Sveta je to pismo odgovor na pritožnikovo pismo z dne 11. januarja 2005, ki ga je generalni sekretariat posredoval irskim organom. Ta dopis, ki se začne s tem, da se pritožniku pisno opraviči za zamudo, se nadaljuje tako:

"Uspeh sponzorskih dogovorov med nedavnimi predsedstvi je Irsko spodbudil, da je menila, da

je bilo predsedstvo leta 2004 dragocena in pomembna priložnost za irska podjetja, da promovirajo, kar je najboljše v zvezi z Irsko, zlasti v gospodarskem, trgovinskem in turističnem sektorju. Irski organi so svoj pristop oblikovali na podlagi pristopa, ki so ga uporabila druga predsedstva, tako da so podjetja povabili k predložitvi ponudb za sponzorstvo. Vse sponzorstvo je bilo v obliki blaga ali storitev in nobeno denarno sponzorstvo ni bilo ponujeno ali obravnavano. Odločitev o povabilu k sponzorstvu je bila v pristojnosti irskih organov in ni vključevala Sveta EU ali njegovega generalnega sekretariata.

Ob upoštevanju, da so nekatere poslovne kategorije še posebej primerne za sponzorsko pogodbo, je ministrstvo za zunanje zadeve stopilo v stik z različnimi krovnimi skupinami za podjetja na Irskem, da bi predstavilo možnosti sponzorstva. Pred sklenitvijo teh sponzorskih pogodb je vse ponudbe za sponzorstvo obravnavala medresorska skupina predsedstva za načrtovanje, ki ji je predsedovalo Ministrstvo za zunanje zadeve.

Vlado Irske je spodbudilo število podjetij, ki so poskušala skleniti dogovore o sponzorstvu bodisi za celotno predsedstvo bodisi za določene dogodke. Sponzorstvo je pripomoglo k večjemu lastništvu predsedstva in sodelovanju z njim.

Čeprav so na večini dogodkov sodelovali javni in lokalni organi, je bilo to v okviru zavezanosti vlade polni državni podpori predsedstvu in v zvezi s tem se državni organi niso šteli za sponzorje. Veliko večino znatnih finančnih stroškov, ki so nastali med irskim predsedovanjem, so krili državni organi.

Irska vlada je večkrat poudarila, da razen tega, da sponzorjem dovoli uporabo logotipa predsedstva ali objavo logotipov podjetij na spletni strani predsedstva, nobeden od sponzorjev ni iskal nobene usluge ali povračila za svoje sponzorstvo. Sponzorjem je bilo tudi pojasnjeno, da takšno sponzorstvo ne bo vplivalo na stališče irske vlade o katerem koli vprašanju ali predlogu ali ga ogrozilo."

Pripombe pritožnika

Pripombe pritožnika so, če povzamemo, naslednje.

Pritožba se je nanašala na splošno vprašanje, ki se je pojavilo zaradi dejstva, da so predsedovanje Svetu sponzorirala zasebna podjetja. Pismo pritožnika z dne 11. januarja 2005 se je sklicevalo na spletno stran irskega predsedstva, na kateri je bilo napovedano sponzorstvo, samo zato, da bi dokazalo, da so zasebna podjetja dejansko sponzorirala predsedstvo.

Svet ni zavzel stališča o vprašanju sponzorstva predsedstva s strani zasebnih podjetij niti pred odgovori, ki sta jih pritožniku poslali irsko in luksemburško predsedstvo, niti po njih.

Pismo, ki mu ga je poslalo luksemburško predsedstvo, ni bilo odgovor na njegovo vprašanje, saj je bilo osredotočeno le na njegovo spletno stran.

Pritožnik je ugotovil, da je irsko predsedstvo izjavilo, da so ga sponzorirala irska podjetja.

Pritožnik je menil, da se nacionalnih interesov ne bi smelo spodbujati z uporabo institucij EU. Poudaril je tudi, da so irsko predsedstvo po navedbah na njegovi spletni strani sponzorirale tudi vodilne mednarodne korporacije, kot sta Microsoft in Dell.

Med irskim predsedovanjem je pritožnika še posebej zanimal zakonodajni postopek v zvezi z določeno direktivo. Opozoril je, da si je irsko predsedstvo močno prizadevalo za pospešitev sprejetja te direktive, ki se je Microsoftu zdela zelo koristna. Pritožnik pa je pripomnil, da je Evropski parlament ta osnutek zavrnil. Pritožnik je zato podvomil v izjavo Sveta iz njegovega mnenja, da sponzorstvo ni moglo vplivati na zakonodajni postopek. Pritožnik je želel, da Svet preveri, ali je sponzoriranje irskega predsedstva s strani zasebnih podjetij vplivalo na njegov postopek odločanja.

Nazadnje je pritožnik izrazil mnenje, da bi moral Svet za zagotovitev demokratičnega delovanja Unije prevzeti odgovornost za ukrepe predsedstva, ki se izvajajo v imenu Sveta. V nasprotnem primeru in ob upoštevanju, da nacionalnim organom ene države članice ni treba odgovarjati za svoja dejanja državljanom druge države članice, predsedstvo, ki vpliva na postopek odločanja, ki zadeva vse evropske državljane, ne bi bilo odgovorno. Iz teh razlogov je pritožnik obžaloval dejstvo, da Svet ni videl nič narobe pri sponzoriranju svojega predsedstva. Pritožnik je zato menil, da sponzorstvo Sveta ali njegovega predsedstva nikoli ne bi smelo potekati in da bi moral Svet spremeniti svoj poslovnik, da bi prepovedal vsakršno sponzorstvo predsedstva.

Pritožnik se v svojih pripombah ni le odzval na mnenje Sveta o njegovi prvotni trditvi in trditvi, temveč se je zdelo, da je sprožil tudi številna nova vprašanja. Varuhinja človekovih pravic pritožnika ni razumela, da želi ta nova vprašanja predložiti kot dodatne obtožbe in zahtevke, o katerih bi bilo treba pozvati Svet, naj poda mnenje.

Predlog varuhinje človekovih pravic za sporazumno rešitev, opisan v nadaljevanju, je zato temeljil le na preiskavah pritožnikove prvotne trditve in zahtevka.

UČINKI ČLANA ZA PRIJAZNO REŠITEV

Varuh človekovih pravic po skrbni preučitvi mnenja in pripomb pritožnika ni bil prepričan, da se je Svet ustrezno odzval na pritožnikovo trditev in trditve.

Predlog sporazumne rešitve

Člen 3(5) Statuta varuha človekovih pravic mu nalaga, naj, kolikor je mogoče, skupaj z zadevno institucijo poišče rešitev za odpravo nepravilnosti in zadovoljitev pritožnika.

Varuhinja človekovih pravic je Svetu predlagala naslednjo sporazumno rešitev:

Svet bi lahko razmislil o reviziji in dopolnitvi svojega odgovora pritožniku, tako da (i) sprejme, da je vprašanje komercialnega sponzorstva njegovega predsedstva v pristojnosti Sveta kot institucije Skupnosti, in (ii) izrazi svojo pripravljenost, da v ustreznem časovnem okviru sprejme

ukrepe za preprečevanje takšnega sponzorstva ali da ga uredi na način, ki zagotavlja ustrezno obvladovanje morebitnih navzkrižij med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi.

Predlog varuhinje človekovih pravic za sporazumno rešitev je temeljil na naslednjih premislekih:

1 Pritožnik je Svetu poslal pismo, v katerem je izrazil zaskrbljenost glede dejstva, da so irsko predsedovanje Svetu (od januarja do junija 2004) sponzorirala zasebna podjetja. Pritožnik je menil, da je sponzorstvo irskega predsedstva s strani zasebnih podjetij v nasprotju s pravili demokracije in bi lahko povzročilo izgubo neodvisnosti predsedstva ter povzročilo navzkrižje interesov. Trdil je, da zasebna podjetja ne bi smela sponzorirati vodstva EU. Pritožnik je trdil, da bi bilo treba prekiniti sponzoriranje predsedstva s strani zasebnih podjetij in da bi bilo treba začeti preiskavo o tem, ali je takšno sponzoriranje irskega predsedstva kakor koli vplivalo na zakonodajni postopek EU.

Generalni sekretariat Sveta je pritožnika obvestil, da je bilo njegovo pismo posredovano nekdanjemu irskemu predsedstvu in luksemburškemu predsedstvu (ki je takrat predsedovalo Svetu), da bi lahko izrazila svoja stališča o tem vprašanju. Odgovor, ki ga je luksemburško predsedstvo poslalo pritožniku, je vseboval kratek povzetek pritožnikovih vprašanj in informacij v zvezi s spletno stranjo luksemburškega predsedstva. Navedla je tudi, da luksemburško predsedstvo nima sponzorjev spletnih strani.

Pritožnik je trdil, da Svet ni odgovoril na njegovo vprašanje glede sponzorstva predsedstva s strani zasebnih podjetij.

Trdil je, da bi moral prejeti odgovor na svoje vprašanje.

2 Svet je v svojem mnenju na kratko trdil, da ni odgovoren za zadevo, navedeno v pritožnikovi trditvi. Organizacija predsedstva, vključno z iskanjem sponzorstva za nekatere vidike predsedovanja, je v pristojnosti zadevnih organov držav članic in ne spada v pristojnost odločanja Sveta. Zadevno sponzorstvo je morala obravnavati irska vlada. Po prejemu pritožnikovega pisma si je Svet po najboljših močeh prizadeval, da bi mu odgovoril v razumnem roku, kopijo njegove zahteve pa je posredoval irskemu in luksemburškemu predsedstvu.

Svet je na kratko navedel tudi, da ga nikoli niso sponzorirala zasebna podjetja kot institucija, in ne vidi, kako bi sponzorstvo irskega predsedstva lahko vplivalo na evropski zakonodajni postopek, glede na to, da (i) zakonodajni postopek vključuje tudi druge institucije; in (ii) irski organi so morebitnim sponzorjem pojasnili, da zagotavljanje blaga in storitev za predsedstvo ne bo vplivalo na politična vprašanja ali odločitve irske vlade.

3 Pritožnik je v svojih pripombah poudaril, da se njegova pritožba nanaša na splošno vprašanje sponzoriranja predsedovanja Svetu s strani zasebnih podjetij.

4 Varuh ugotavlja, da odgovori, ki jih je pritožnik prejel v odgovor na svoje pismo Svetu, vključujejo dva glavna elementa: in sicer (i) argument, da Svet kot tak ni odgovoren za svoje predsedstvo v zvezi z vprašanji sponzorstva, in (ii) trditev, da sponzorstvo irskega predsedstva

ni vplivalo na zakonodajni postopek. Varuh človekovih pravic zato meni, da bi moral preučiti ustreznost odgovorov, poslanih pritožniku, v smislu teh dveh elementov.

Odgovornost predsedstva za komercialno sponzorstvo

5 Varuh človekovih pravic glede odgovornosti za komercialno sponzorstvo predsedstva ugotavlja, da člen 203 Pogodbe ES določa, da vsaka država članica izmenično opravlja funkcijo predsednika v Svetu za obdobje šestih mesecev. Varuh človekovih pravic tudi ugotavlja, da je Svet v okviru zakonodaje Skupnosti o dostopu do dokumentov v prejšnjem mnenju jasno navedel, da predsedstva ne obravnava kot ločene institucije (1). V istem prejšnjem mnenju je Svet razlikoval med dokumenti, ki jih je napisala država članica, ki predseduje Svetu, in dokumenti, ki jih je napisala ta država članica in se ne nanašajo na njeno vlogo predsedstva Sveta. Dodala je, da pravo Skupnosti o dostopu do dokumentov Sveta ureja le prvonavedene.

6 Varuhinja človekovih pravic se strinja s stališčem Sveta, da predsedstvo ni institucija, ločena od Sveta. Poleg tega varuhinja človekovih pravic meni, da je razlikovanje Sveta med dokumenti, ki jih je napisala država članica kot predsedujoča Svetu, in dokumenti, ki jih je napisala ta država članica in se ne nanašajo na njeno vlogo predsedujoče Svetu, smiselno in zagotavlja koristno analogijo v obravnavani zadevi, ki se nanaša na odgovor na pomisleke državljana glede sponzorstva predsedstva.

7 Varuh človekovih pravic pa ne more razumeti, na kakšni podlagi bi Svet lahko štel, da sponzorstvo predsedstva Sveta (v nasprotju s sponzorstvom države članice, ki po naključju predseduje Svetu) ni v pristojnosti Sveta kot institucije Skupnosti. Varuh človekovih pravic zato meni, da je bil ta vidik odgovora Sveta pritožniku neustrezen.

Možnost komercialnega sponzorstva, ki vpliva na zakonodajni postopek

8 Kar zadeva možnost komercialnega sponzorstva predsedstva Sveta, ki bi lahko vplivalo na zakonodajni postopek, varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da je Svet v svojem mnenju navedel, da ne vidi, kako bi sponzorstvo irskega predsedstva lahko vplivalo na evropski zakonodajni postopek, saj (i) zakonodajni postopek vključuje tudi druge institucije; in (ii) irski organi so morebitnim sponzorjem pojasnili, da zagotavljanje blaga in storitev za predsedstvo ne bo vplivalo na politična vprašanja ali odločitve irske vlade.

9 V zvezi s točko (i) varuh človekovih pravic ne vidi razloga, da bi izpodbijal očitno stališče Sveta, da vloga drugih institucij Skupnosti spodbuja integriteto zakonodajnega postopka. Vendar varuhinja človekovih pravic meni tudi, da čeprav Svet ni le en akter v zakonodajnem postopku, bi možnost, da bi na predsedstvo Sveta vplivalo komercialno sponzorstvo, lahko spodkopala zaupanje državljanov v ta postopek in s tem oslabilo njegovo legitimnost. Varuhinja človekovih pravic v zvezi s tem poudarja, da je OECD izjavila, da je „vzpostavljanje zaupanja v javne institucije temelj dobrega upravljanja“ (2).

10 V zvezi s točko (ii) varuhinja človekovih pravic meni, da je ustrezno in koristno, da je Svet pritožniku pojasnil pogoje, pod katerimi je irsko predsedstvo povabilo k sponzorstvu in ga

sprejelo. Vendar varuh človekovih pravic poudarja, da se na splošno zgolj trditev, da navzkrižje interesov ne vpliva na politiko ali odločitve, šteje za nezadosten odziv, če tako navzkrižje obstaja. V zvezi s tem varuh človekovih pravic opozarja Svet na načela, ki jih je junija 2003 sprejela OECD v svojem *Priporočilu Sveta o smernicah OECD za obvladovanje navzkrižja interesov v javni upravi*. Varuhinja človekovih pravic opozarja zlasti na naslednjo izjavo: „Čeprav navzkrižje interesov ni *ipso facto* korupcija, se vse bolj priznava, da lahko navzkrižje med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi javnih uslužbencev, če se neustrezno upravlja, privede do korupcije“ (3).

Varuhinja človekovih pravic je zato menila, da je bil tudi ta vidik odgovora Sveta pritožniku neustrezen.

Odgovor Sveta na predlog sporazumne rešitve

Svet je poslal jedrnat odgovor. Navedla je, da iz razlogov, ki jih je podrobno pojasnila že v mnenju o pritožbi, ne more sprejeti, da je vprašanje komercialnega sponzorstva njenega predsedstva v pristojnosti Sveta kot institucije Skupnosti. Glede na to, da Svet ni odgovoren za odločitve predsedujoče vlade, da izkoristi priložnosti, ki jih ponuja sponzorstvo, Svet ne more ukrepati v zvezi z zahtevo varuhinje človekovih pravic, da se preuči sporazumna rešitev zadeve.

Pripombe pritožnikov

Pritožnik je izrazil obžalovanje, da Svet ni pokazal večjega razumevanja glede predloga za sporazumno rešitev. Varuha človekovih pravic je pozval, naj uporabi vsa možna pravna sredstva, da bi Svet prepričal, naj sprejme bolj spravljiv odnos.

ODLOČITEV

1 Ustreznost odgovora Sveta na pomisleke državljanov glede komercialnega sponzorstva predsedstva Sveta

1.1 Pritožnik je trdil, da Svet ni odgovoril na njegovo vprašanje glede sponzorstva predsedstva s strani zasebnih podjetij. Trdil je, da bi moral prejeti odgovor na svoje vprašanje.

1.2 Varuh človekovih pravic po skrbni preučitvi mnenja in pripomb pritožnika ni bil prepričan, da se je Svet ustrezno odzval na pritožnikovo trditev in trditev. Razlogi za mnenje varuha človekovih pravic so pojasnjeni zgoraj (točke 1–10).

1.3 Varuh človekovih pravic je zato predlagal sporazumno rešitev, v kateri je pozval Svet, naj spremeni in dopolni svoj odgovor pritožniku, tako da (i) sprejme, da je vprašanje komercialnega sponzorstva njegovega predsedstva v pristojnosti Sveta kot institucije Skupnosti, in (ii) izrazi svojo pripravljenost, da v ustreznem časovnem okviru sprejme ukrepe za preprečevanje takšnega sponzorstva ali da ga uredi na način, ki zagotavlja ustrezno obvladovanje morebitnih navzkrižij med zasebnimi interesi in javnimi nalogami.

1.4 Svet je v odgovoru navedel, da iz razlogov, ki jih je že podrobno pojasnil v svojem mnenju o pritožbi, ne more sprejeti, da je vprašanje komercialnega sponzorstva njegovega predsedstva v pristojnosti Sveta kot institucije Skupnosti. Glede na to, da Svet ni odgovoren za odločitev predsedujoče vlade, da izkoristi priložnosti, ki jih ponuja sponzorstvo, ne more ukrepati v zvezi z zahtevo varuha človekovih pravic, da se preuči sporazumna rešitev zadeve.

1.5 Pritožnik je varuhinjo človekovih pravic pozval, naj uporabi vsa možna pravna sredstva, da bi Svet prepričal, naj sprejme bolj spravljiv odnos.

1.6 Varuhinja človekovih pravic je skrbno preučila, kateri nadaljnji koraki so možni in primerni glede na to, da je Svet zavrnil predlog za sporazumno rešitev. Varuh človekovih pravic je pri tem upošteval, da se pritožba nanaša na zadeve javnega interesa in da ne gre za osebne interese pritožnika.

1.7 Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je vprašanje odgovornosti Sveta za njegovo predsedstvo v zvezi s spletno stranjo predsedstva postavljeno v drugem primeru (1487/2005/GG), o katerem je varuh človekovih pravic Evropskemu parlamentu predstavil posebno poročilo. Varuhinja človekovih pravic meni, da bi bilo koristno in primerno Parlament opozoriti na dejstvo, da se isto vprašanje pojavlja tudi v tem primeru. Varuh človekovih pravic bo v skladu s tem pisal predsedniku Evropskega parlamenta. Varuhinja človekovih pravic meni, da v zvezi s tem vidikom zadeve niso potrebni nadaljnji ukrepi v okviru te preiskave.

1.8 Varuh človekovih pravic pozdravlja dejstvo, da je Svet v svojem mnenju z dne 22. novembra 2005 o pritožbi posebno pozornost namenil bistvenim pomislekom pritožnika glede možnih splošnih učinkov komercialnega sponzorstva predsedstva Sveta. Vendar je varuhinja človekovih pravic zaradi načelnih razlogov, pojasnenih v predlogu za sporazumno rešitev, Svet pozvala, naj razmisli o tem, da bi v ustreznem časovnem okviru izrazil pripravljenost, da sprejme ukrepe za preprečevanje komercialnega sponzorstva svojega predsedstva ali da ga uredi na način, ki zagotavlja ustrezno obvladovanje morebitnih navzkrižij med zasebnimi interesi in javnimi nalogami.

1.9 Glede na stališče Sveta, da ni odgovoren za spletne strani predsedstva, se v zvezi s tem vidikom predloga za sporazumno rešitev ni odzval. Varuhinja človekovih pravic glede na stališče Sveta meni, da v zvezi s tem vidikom zadeve v okviru te preiskave ni mogoče doseči napredka.

1.10 Varuhinja človekovih pravic je kljub temu še vedno zaskrbljena, da bi lahko na zaupanje državljanov v Unijo in njeno delovanje negativno vplivalo dejstvo, da se Svet ni odzval na poziv, naj razmisli o tem, ali bi bil pripravljen v ustreznem časovnem okviru sprejeti ukrepe za preprečitev komercialnega sponzorstva svojega predsedstva ali ga urediti tako, da se zagotovi ustrezno obvladovanje morebitnih navzkrižij med zasebnimi interesi in javnimi dolžnostmi.

1.11 Glede na stališče Sveta, da je organizacija predsedstva, vključno z odločitvijo o iskanju sponzorstva za dele predsedstva, načeloma v pristojnosti organov držav članic in da to ne sodi v pristojnost Sveta kot institucije Skupnosti, varuh človekovih pravic meni, da je najkoristnejši

ukrep, ki ga lahko sprejme v zvezi s tem, da države članice opozori na zadevo posamično. Varuh človekovih pravic bo zato pisal stalnim predstavnikom vseh držav članic pri Evropskih skupnostih.

2 Sklepna ugotovitev

Iz razlogov, navedenih v točkah 1.7 in 1.9 zgoraj, varuh človekovih pravic meni, da nadaljnje preiskave v zvezi s to pritožbo niso upravičene.

Varuhinja človekovih pravic je zato primer zaključila.

Generalni sekretar Sveta bo obveščen o tej odločitvi.

Iz razloga, navedenega v točki 1.7 zgoraj, bo varuh človekovih pravic kopijo sklepa poslal tudi predsedniku Evropskega parlamenta.

S spoštovanjem,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Glej odločbo varuha človekovih pravic z dne 30. junija 1998 o pritožbi 1056/96.

(2) Sporočilo z zasedanja Sveta na ministrski ravni leta 2000.

(3) Točka 4 predgovora k Prilogi. Glej <http://www.oecd.org/dataoecd/13/22/2957360.pdf>.
[Povezava]